

Перша форма багатства

Розвиток. Стислий огляд

Розвинути весь свій потенціал — приз значно цінніший за будь-що, що можна купити за гроші. Особиста майстерність — це валюта, яка дозволить вам жити у справжньому достатку. Наймудріша інвестиція — працювати над тим, щоб стати найкращою версією себе.

Вивчення прихованих страхів, звільнення від гальмівних установок, занурення в невідомі сфери вродженого потенціалу й усвідомлення, наскільки ви мудрі, сильні, обдаровані, стійкі та люблячі, наповнить ваше життя більшою магією, ніж слава, багатство і світовий успіх, разом узяті.

Внутрішнє зростання і щоденний особистісний розвиток — значущі форми багатства, хоча наше суспільство зазвичай їх не цінує. Натомість у сучасному світі замість людини, для якої пріоритетом стали ясність розуму, збагачення душі, формування сильної особистості й високо розвинутого духу, обкладинки журналів прикрашають фінансові титани-мільярдери, а п'єдестали — спортивні суперзірки. Для мене внутрішня перемога значно важливіша за зовнішню. Перша — вічна. Друга — тимчасова.

Проте, навіть якщо наша культура не позиціонує самовдосконалення і постійне усвідомлення природних здібностей і вроджених талантів як найважливіших речей на життєвому шляху до успіху, це не означає, що вам не слід цього прагнути. Насправді — слід.

Махатма Ганді якось сказав: «Єдині демони у світі — ті, що блукають всередині нас. Ось де слід вести боротьбу». І, будь ласка, повірте мені: щойно ви зрозумієте переваги глибшого особистісного розвитку, усе для вас зміниться. Адже блискуче зовнішнє життя починається з красивого внутрішнього. І ви ніколи не зможете створити щось значне, досягти успіху чи насолодитися чимось більшим, ніж те, ким ви насправді є.

Гаразд, мій новий приятелю, розгляньмо разом першу форму багатства.

1

Визнавайте свою велич

Проста ідея, яка занадто часто ігнорується. Цінувати себе. За все, що ви пережили й ким стали. За всі страхи, які подолали та яких позбулися. За всі мрії, які не лише намріяли, але й мали сміливість втілити в реальність. За всіх людей, яким допомогли, і за всю виявлену доброту. Ви важливіші, ніж думаєте. Тому, будь ласка, не вимірюйте вашу цінність тим, що вам нав'язує більшість, — ким бути, що робити та що мати.

Те, що ви тут зараз зі мною — зовсім не випадковість. У вашій душі є щось, що шукає вищого сенсу, — і це у світі, де надто багато чудових людей марнують свої найдорожчі миті в цифровому сні. Я відчуваю, що, хоча життя іноді може бути важким, ви не втратили надію. Ви оберігали свій оптимістичний погляд на краще майбутнє і довіряли внутрішньому поклику душі, щоб повною мірою реалізовувати свої моральні наміри упродовж усього часу, відміряного вам життям.

Що (на мій, трохи вже старечий погляд) робить вас героєм. Ви чимало пережили. Могли б здатися. І перетворитися на зневірену, цинічну, критично налаштовану і черству людину.

Проте ви тут. Готові зростати, сповнені бажання рухатися вперед і зосереджені на розвитку під моїм керівництвом. Відмовитися від себе вчорашнього, щоб стати ще кращим, мудрішим, здоровішим і щасливішим завтра, — це акт великої мужності, ви в курсі?

О, і мені насправді слід підкреслити, що робота над особистим розвитком — найкраща робота, за яку ви могли б коли-небудь взятися. Чимало людей сміються або закрючують очі (або і те, і те), коли чують термін «самовдосконалення». Та чи є щось більш сміливе і розумне, ніж постійно і крок за кроком систематично навчатися, щоб перетворити повсякденну людську невпевненість на унікальну впевненість, особисті обмеження — на незвичайні вміння, а звичайне життя — на неймовірно виняткову подорож, що вшановує місію, заради якої ви прийшли у цей світ? «Найважливіша інвестиція, яку ви можете зробити, — це інвестиція в себе», — зауважив відомий фінансист Воррен Баффет. Тож найкраща стратегія для вдосконалення світу — це вдосконалення себе, чи не так?

Коли ви переосмислюєте, підвищуєте і налаштовуєте свій внутрішній всесвіт, ваші стосунки з тим, що я називаю у своїй методології наставництва вашим героїчним «я» (що є протилежністю вашому егоїстичному «я» — хибній, обмеженій і наляканій частині вас, що сформувалася під впливом негативних переконань і людських травм, яких ви зазнали у минулому), безумовно, міцнішає. І коли ваш первинний зв'язок з вашим найвищим «я» міцнішають, решта стосунків у вашому житті міцнішають також.

Зміцніть свої знання і близькість з вашим героїчним «я» (через філософію та інструменти, які я допоможу вам опанувати), і ваші стосунки з родиною, життєвою силою, роботою, процвітанням, спільнотою, пригодами й служінням суттєво покращаться.

До речі, вам слід знати, що я простого походження. Не мав привілеїв від народження. Народився в Африці. Родом з сім'ї іммігрантів. Два роки тому я показував своїй супутниці життя Ель будинок, в якому виріс. Коли ми підійшли до нього, нинішній власник поливав газон. Я сказав йому, що колись, понад п'ятдесят років тому, жив у його домі.

Він запросив нас всередину. Хороший чоловік. Багато усміхався.

Після того як ми пішли, Ель сказала: «Це найменший будинок, який я коли-небудь бачила». У мене було таке ж саме відчуття.

Я виріс із безліччю недоліків — як це буває у всіх людей. Думки про бідність, нерішучість, відчуття невпевненості й вчинки, які обмежували мої таланти, стримували оптимізм і пригнічували свободу.

Проте мене врятувала — і змінила — одна річ: безмежна (а іноді й нав'язлива) любов до розвитку. Якщо я не знав, як щось поліпшити, я міг навчитися, як це зробити. Усе, чого я хотів досягти, і все, що мріяв пережити, могло здійснитися, якщо я розширював свої знання. Безумовно, ви теж на це здатні. Ось чому я за вас так радію.

Під час написання цих слів мені пригадалися рядки філософині і письменниці Айн Ренд.

Не дозволяйте вашому полум'ю згаснути — іскра за іскрою, яких не замінити; зникнути у безнадійному болоті усіляких «не зовсім, ще ні» і «взагалі нічого». Не дозволяйте герою у вашій душі гинути на самоті серед уламків життя, на яке ви заслуговуєте, але ніколи не могли досягнути. Світ, якого ви прагнете, можна вибороти. Він існує. Він справжній. Він можливий. Він ваш.

Саме цього я вам щиросердно і бажаю.

2

Живіть за принципом: зовнішні зміни походять із внутрішніх

Пишучи вам це повідомлення-настанову, сподіваюся, що ви у чудовому настрої, сповнені ентузіазму (яке чудове слово!) і активно прагнете славного життя, яким пишатиметеся у старості. А якщо ви вже у віці, то молюся, щоб ви вже пишались своїм життям.

Сьогодні я прокинувся о третій ночі (спати ліг одразу після 21:00), тож міг медитувати, візуалізувати й молитися. Потому застрибнув на еліптичний тренажер. Він мій улюблений, якщо не згадувати про мій надійний гірський велосипед. Той взагалі мій найбільший улюбленець. Коли Ель прийшла до мене додому (це сталося під час нашого другого побачення), перше, що я показав їй, — свій гірський велосипед. Пізніше вона зізналася, що це видалося їй трохи дивним. Але скільки років минуло, а вона й досі зі мною. Тому, думаю, це був правильний крок.

У будь-якому разі маю вам розповісти одну історію. Якось увечері тато сидів у своєму улюбленому кріслі, читаючи газету. Молодший син сів поруч. «Тато, пограймо!» — весело попросив хлопчик. Але чоловік був дуже заклопотаний своїми дорослими справами й від газети не відірвався.

«Тату, пограймо! Нумо розважатися!» — не вгавав хлопчик. Але батько не звернув на нього жодної уваги. Читав і далі.

Дитина наполягала, а чоловік її ігнорував. Зрештою, батькові спала на думку ідея. У газеті було зображення земної кулі, тож він вирвав його, пошматував на клаптики й дав синові зі словами: «Ось, склади її знову», думаючи, що малому на це знадобиться чимало часу.

Проте діти народжуються більш розвинутими, ніж дорослі, щоб навчити нас уроків, які нам слід опанувати. Бу-квально за кілька хвилин хлопчик повернувся з *ідеально* зібраним малюнком.

«Синку, як тобі це вдалося?» — здивовано запитав батько.

«Просто, татку. На звороті земної кулі була людина. Щойно я зібрав людину, як і світ став на свої місця».

Сильна ідея? Щойно ви збираєте до купи себе, ваш світ також буде в нормі — навіть більше, ніж в нормі. Насправді це фантастично, якщо ви практикуєте філософські системи, методи, процедури й тактики, якими я дуже радий поділитися з вами (нічого не працює для тих, хто не хоче нічого робити, правда?).

Один з висловів, міцно вкарбованих у мій мозок, яким я люблю ділитися з аудиторією, коли виступаю з основною доповіддю у якомусь місті на цій маленькій планеті, такий: «Жертви шукають виправдань; лідери досягають результатів». Бути лідером не означає мати титул, посаду, авторитет або купу грошей. Ні, це зовсім не про те.

Лідерство — це якраз протилежність жертви. І ті, хто марнує сили, відведені на досягнення результатів, на скарги, звинувачення й очікування, що їхнє життя зроблять кращим інші, — це люди, які, граючи роль жертви, потрапили у пастку.

Днями я їхав BlaBlaCar з крутим молодим водієм. Ми розговорилися, і він розповів, що приїхав як іммігрант з 260 дол. у кишені. Це були геть усі гроші, що він мав у житті. Проте завдяки цілеспрямованості, наполегливій праці та

невпинному бажанню розвиватися він накопичив достатньо, щоб купити будинок, і тепер утримував одинадцятьох (так, одинадцятьох!) членів своєї родини. Він міг скаргитися на важке минуле, звинувачувати злиденне дитинство і чекати, щоб щось стороннє покращило його дні. Але він не став так робити. Почав з малого, досягав стабільних щоденних успіхів і з часом змінив своє становище. Цей водій замість виправдовувань створив результат. І сказав мені, що його справжній секрет полягає в глибокій відданості постійному самовдосконаленню, яке насправді й становить суть розвитку — першої форми багатства.

Чомусь історія цієї людини змушує мене згадати слова поета-воїна Чарльза Буковські: «Чи можеш ти пригадати, ким ти був до того, як світ сказав тобі, ким ти маєш бути?».

На цьому нам доведеться завершити цей розділ. Бо мені потрібна перерва від письма, і мій надійний гірський велосипед на мене зачекався.